

CAMPANET

PREMSA
CORONA

publicació de l'O.C.B.

Setembre-October 1991. Núm. 58
Any X

**PRESENTACIÓ
D'UN NOU
«QUADERN DE CAMPANET»**

**ELECCIONS
A L'ASSOCIACIÓ
DE LA 3ª EDAT**

**RESTAURACIÓ
DEL RETAULE
DEL ROSER**

CAMPANET

Revista Bimestral

Edita:

Obra Cultural Balear
Delegació de Campanet

Coordinador:

Jaume Morell Pons

Equip de Redacció:

Bartomeu J. Barceló
Antònia Bennàsser
Francisca Bisquerra
Joan Buades
Damià Ferrà-Ponç
Rafel Gelabert
Maria Antònia Juan
Bartomeu Martorell
Jaume Ordines
Damià Pons
Rafel Pons
Gabriel Reinés
Pere Antoni Reinés
Martina Serra
Catalina Valriu
Catalina Vilanova
Miquel Vives

Fotografia:

Pere March
Damià Pons
Sebastià Reinés
Arxiu Rev. Campanet

Dibuixos:

Joan Martorell
Rafel Pons
Antoni Ripoll

Portada:

Jaume Morell

Impressió:

Informacions Llevant

Dipòsit Legal:

P.M. 659/1982

Domicili:

Petxino, 42
Tfn.: 51 68 54

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Preu: 175 pessetes.

SUMARI

Editorial	3
Noticiari	4
Eleccions a la 3 ^a edat	8
Cartes al director	8
Les festes de Sant Miquel	9
Moció sobre l'autodeterminació	10
GAMBERRISME	11
Enquesta als partits polítics	12
Opinió: A sa tercera edat de Campanet	13
Els nostres artesans	14
Presentació de «Quaderns de Campanet/4	16
La polèmica de la subvenció	18
Entrevista: Guillem Mora Pons	21
De jove a jove: Jaume Pons Cladera	22
Església: Un nou curs	23
En Pere Pons, President de l'APA	24
Ràdio Picornell, al micròfon	25
el BEC informa	25
Esports	26
Homenatge a la vellesa	27
Agenda de la vila	27
Fotografia retrospectiva	28

ADOMAR

ALTA FIDELITAT DIGITAL

JOAN MARTORELL MARTORELL
Carrer Petxino, 9 - 1°. - Tel. 51 63 62

CAMPANET

ESPECIALITAT EN MUNTATGES D'EQUIPS DE MÚSICA D'ALTA FIDELITAT DIGITAL PER: CAFÈS, PUBS, VIVENDES I COTXES DES D'UN SIMPLE ALTAVEU A L'EQUIP MÉS COMPLET DE MÚSICA. LECTORS DE COMPACT DISC, PLETINES, EQUALITZADORS, PREVIS, MESCLADORS, ETAPES DE POTÈNCIA, ALTAVEUS DE DUES I TRES VIES, BAIXOS I SUB-BAIXOS

Tot Gust

San Miquel, 79 - Tel. 51 64 49

CAMPANET

la tenda de moda

GAMBERRISME

No és la primera vegada que dedicam aquesta primera pàgina de la revista al tema de la violència al nostre poble. L'apallissament d'en Joan Tortella ens torna a dur, desgraciadament, a aquesta qüestió tan desagradable. Les causes d'aquest gamberrisme són diverses, però una de les principals és sense dubtes la deixadesa dels pares a l'hora d'inculcar en els seus fills el sentit de la responsabilitat, del respecte als altres, de no abusar de la gent dèbil i desvalguda.

En aquesta ocasió, però, hi ha un element nou: el batle va decidir que era convenient fer una reflexió en un ban sobre la necessitat de posar remei a aquest vandalisme des de diversos fronts. Aquest ban, que a nosaltres ens sembla legítim perquè trobam legítim que el batle es preocupi pels problemes del seu poble, s'ha topat amb els emperons d'en Joan Amengual (PSOE), que diu que al ban s'afirmen coses improbables i insegures —potser no el varen maltractar, a en Joan?— i d'en Jaume Pol (PP), que troba que se li ha donat massa publicitat a l'assumpte, la qual és negativa per al poble.

A en Jaume, li recomanariem que es queixàs al Diario de Mallorca de l'excés de publicitat i no li donàs la culpa al ban del batle. I és que un dels autèntics protagonistes de tota la història ha estat aquest diari, que ha exagerat la importància de la notícia i ha tret conclusions falses sobre el parer de la gent de Campanet. Voldríem saber si ha demanat l'opinió a molts de campaneters quan diu, a grans titulars, que «Els veïns de Campanet veuen exagerat el ban publicat pel batle». Si es fes una enquesta rigorosa, creim que el resultat seria ben diferent.

Cantó d'es Càrritx, 18

Tel. 51 63 34

Noticiari

ES ROMP EL PACTE MUNICIPAL ENTRE EL PSM I EL PSOE

Dilluns dia 13 de setembre, els regidors del grup municipal del PSOE, Joan Amengual i Antoni Reinés, es varen reunir amb els regidors del PSM, per anunciar-los que rompien el pacte de govern que havien firmat després de les darreres eleccions municipals.

L'argument que donaren els regidors del PSOE per abandonar el govern municipal és que sentien interferits pel PSM en la gestió de les àrees municipals que eren competència seva. En concret, Joan Amengual era el president de la Comissió d'Educació, Joventut i Esports i el representant municipal a la Mancomunitat del Raiquer i al Consell Escolar. Antoni Reinés era el president de la Comissió de Serveis Socials i del Patronat Municipal de Música. Uns dies més evant presentaren la seva dimissió oficialment perquè s'inclogués a l'ordre del dia del ple de l'octubre.

Cal recordar que hi va haver moltes dificultats a l'hora de fer aquest pacte. El PSOE volia que el batle fos dos anys d'un partit i dos anys d'un altre. El PSM s'hi oposava justificant que li pertocava el batle durant els quatre anys ja que tenia més regidors (4 del PSM i 2 del PSOE). Al final, amb la intervenció dels secretaris generals dels dos partits i després d'unes negociacions dures, es va arribar a firmar el pacte que tan sols ha durat tres mesos.

Aquesta tensió entre els dos partits es va notar clarament al ple de dia 9 de setembre, en què el PSM es va quedar sol en la seva defensa d'una moció dels treballadors de Ràdio-4 i d'una petició de subvenció a la revista Campanet.

PLA DE FAÇANES

Al ple ordinari del mes de setembre es va aprovar el Pla de millorament de façanes del 1.991. Aquest pla és fruit d'un conveni entre l'Ajuntament i la Conselleria de Cultura, al qual cada part aporta la quantitat de 600.000 pts., per a ajudes al millorament de les façanes de les cases del poble.

Per poder obtenir aquesta ajuda, la casa ha de tenir més de 10 anys. Les sol·licituds són estudiades per la Comissió d'Obres i les aprovades participen en la subvenció d'acord amb el criteri següent: 50% de la subvenció

entre totes les sol·licituds aprovades, a parts iguals, i 50% proporcional al pressupost presentat.

SOU DELS REGIDORS

També es va debatre què han de cobrar els regidors durant el 1991. El batle va presentar una proposta d'assignacions mensuals, tenint en compte els càrrecs de batle, tinent de batle, president de comissió informativa i membre de la Comissió de Govern. D'acord amb aquesta proposta, les assignacions són les següents:

Francesc Aguiló.....	28.833 pts.
Joan Amengual.....	28.833 pts.
Magdalena Solivelles.....	13.500 pts.
Antoni Reinés.....	13.500 pts.
Miquel Vives.....	13.500 pts.
Pere March.....	13.500 pts.
Jaume Pol.....	9.334 pts.
Joan Martorell.....	4.334 pts.
Nicolau Martorell.....	4.334 pts.
Isabel Rosa Gual.....	4.334 pts.
Margalida Grau.....	4.333 pts.

Jaume Pol (PP) va discrepar de la proposta perquè considerava inadequat que un president de comissió informativa rebés per aquest motiu una quantitat més elevada que un membre de la Comissió de Govern. El batle li va contestar que s'havien seguit els criteris de la Federació de Municipis, a la qual el PP té majoria. Al final, es va aprovar amb els vots favorables del PSM i el PSOE i els vots en contra del PP.

	Preus actuals	Preus a aplicar
Habitat. particulars	1060 pts.	1516 pts.
Comerços petits	1802 pts.	2577 pts.
Comerços mitjans	2120 pts.	3032 pts.

El grup del PP va considerar excessiu l'augment i va votar en contra de la proposta, llevat de Margalida Grau, que es va abstenir. Es va aprovar amb els sis vots del PSM i el PSOE.

MOCIONS SOBRE RÀDIO 4

En aquest mateix pel, es varen aprovar diverses mocions sobre el tancament de Ràdio 4. Per una part, el PSM va presentar una moció en què es demanava que l'Ajuntament acordàs:

1r.- Manifestar la seva desaprovació davant el tancament de l'emissora de Ràdio 4 a les Illes Balears.

2n.- Manifestar igualment la seva desaprovació pe la supressió de l'Informatiu Balear 2a edició en hores de màxima audiència.

3r.- Sol·licitar la connexió de TVE-2 amb el centre de Sant Cugat.

4t.- Reclamar al Govern de l'Estat l'acompliment de la Constitució Espanyola, de l'Estatut d'Autonomia i de la Llei de normalització Lingüística.

5è.- Remetre aquest acord al president del Govern Espanyol, al director general de RTVE i el Comitè d'Empresa de RTVE-Balears.

A continuació, en Joan Amengual va presentar un text alternatiu del PSOE, que contenia unes certes modificacions al text del PSM. Una vegada iniciat el debat, en Miquel Vives va exposar en nom del PSM la seva desaprovació pel text del PSOE i en Jaume Pol (PP) es va mani-

festar la preferència dels regidors del seu grup per la proposta del PSOE. Després del debat, es varen votar les mocions i s'aprovaren totes dues, la del PSM amb les abstencions del PSOE i el PP, i la del PSOE amb els vots del PP i les abstencions del PSM, llevat d'en Miquel Vives, que va votar en contra.

També es va debatre una moció dels treballadors de TVE sobre Ràdio 4, en què es demanava el reinici de les emissions d'aquesta ràdio i es mostrava la preocupació pel futur de les centres de ràdio i televisió a les Balears. En Joan Amengual (PSOE) va argumentar l'abstenció del seu grup per considerar que no s'havien de pronunciar sobre rumors i Jaume Pol (PP) perquè creuen que l'Ajuntament no s'ha de pronunciar sobre reivindicacions de caire laboral.

NOVA ORGANITZACIÓ MUNICIPAL

Al ple ordinari del mes d'octubre es va fer la remodelació del consistori, com a conseqüència de la rompuda del pacte entre el PSM i el PSOE i l'abandonament de Joan Amengual i Antoni Reinés de les seves àrees de gestió municipal. D'aquesta manera, el batle és a partir d'ara president de les comissions d'Hisenda i Benestar

Social, la Comissió de Cultura i la de Joventut, Educació i Esports s'ajunten i n'és el president en Miquel Vives, la de Vies i Obres, Governació i Urbanisme és presidida per na Magdalena Solivelles i la de Control d'Aigües, Depuradora i Administració Informàtica per en Pere March.

A més, el batle delega en Miquel Vives com a representant municipal al Consell Escolar. El nomenament del president del Patronat de Música va quedar damunt la taula perquè, segons els estatuts del Patronat, la Comissió de Cultura l'ha de proposar al Ple.

VISITA DE L'AJUNTAMENT AL PRESIDENT DEL CONSELL INSULAR

Divendres dia 11 d'octubre, l'Ajuntament de Campanet va visitar el president del Consell Insular de Mallorca. El batle li va presentar el nou Consistori i es varen comentar alguns dels projectes municipals per als quals s'ha demanat col.laboració al Consell, com és el cas de la nova via d'accés del poble. A l'acte no hi varen assistir els membres del grup municipal del PP, a pesar que hi havien estat convidats per part del batle.

PUGEN ELS PREUS DE LA RECOLLIDA DE FEMS

Dia 31 de juliol va finalitzar el contracte de l'Ajuntament amb REBALIM, l'empresa que s'encarrega de recollir els fems. A partir del desembre, serà la Mancomunitat del Raiguer la que contractarà el servei de recollida, d'acord amb unes bases que ja estan aprovades. Mentrestant, els ajuntaments de Selva, Búger, Campanet, Mancor i Consell arribaren a un acord provisional amb REBALIM per continuar fent la recollida fins al desembre, quan es farà l'adjudicació definitiva. L'empresa ha demanat un augment de 100.000 pts. mensuals, més el 6% d'IVA, que suposa l'increment en un 43% dels preus actuals. Per això, el batle va fer una proposta de nous preus, per trimestre, que és la següent:

CANALITZACIÓ DE LES AIGÜES RESIDUALS

S'ha encarregat la redacció d'un projecte de canalització de les aigües residuals de la depuradora, que es duria a terme aprofitant la connexió de les aigües brutes que ha de fer l'Ajuntament de Búger. Aquesta canalització té un pressupost aproximadament de 8.000.000 pts.

CURSOS DE CATALÀ I DE TENNIS

A finals d'octubre s'iniciarà un curs de català que organitza l'Ajuntament, en conveni amb l'Obra Cultural Balear. S'hi han inscrit una vintena d'alumnes. El curs s'imparteix en dues sessions setmanals, d'una hora i mitja cada una, i dura fins al mes de juny.

També s'ha posat en marxa un curset de tennis per a nins de 6 a 16 anys. Les classes s'imparteixen al polies-

portiu municipal i hi ha una trentena d'alumnes inscrits.

ADJUDICADES LES OBRES DE LA BIBLIOTECA

S'han adjudicades les obres de la nova biblioteca municipal, que estarà ubicada en una casa situada davant l'Ajuntament. El pressupost de les obres és de 9.000.000 pts., i s'han adjudicades a l'empresa Construccions Joan Seguí. Es preveu que aquesta biblioteca es podrà inaugurar a l'estiu del 1992, durant les festes de Sant Victorià.

UN ALTRE LLIBRE D'EN JAUME SERRA

Ens acaba d'arribar un altre llibre d'en Jaume Serra, el capellà que tenguérem per rector fins fa uns dos anys. La dèria d'escriure és ben intensa en aquest home que va conèixer a fons Campanet i el va saber estimar. L'obra es titula *Mumare* i és una recreació feta des d'un amor filial intens de la seva mare. Es un poema d'amor i, a la vegada, la biografia d'una dona representativa d'un temps i d'una manera determinada de concebre l'existència.

PARTICIPACIÓ D'UN CAMPANETER A LA DARRERA PEL·LÍCULA D'ALMODÓVAR

A la pel·lícula *Tacones lejanos* estrenada aquest mes de setembre hi ha una escena en la que hi apareix un campaneter. Es tracta de n'Antoni Socies Cladera, fill de l'amo en Joan «Nina».

En Toni actualment resideix a Madrid i forma part del grup artístic-musical «DIABÉTICAS ACELERADAS». A més, es dedica a fer treballs de decoració i a dibuixar. Uns dels darrers retrats que ha fet és el de la cantant Alaska. L'història d'en Toni com a creador ja va començar fa una bona partida d'anys: llibres de narrativa i de poesia, còmics, membre del Conjunt «Peor Imposible»,... Encara que va estudiar Biològiques, aquest campaneter és un cas extraordinàriament il·lustratiu d'aquelles persones que es converteixen a elles mateixes en un element de creació/transformació permanent.

A *Tacones lejanos* hi surt uns pocs minuts a l'escena en què apareix per primera vegada el cantant Miguel Bosé transformat en un transvestit.

PUBLICACIÓ D'UNA PLAGUETA DE GLOSES

Altre temps era ben corrent que els glosadors arreplegassin en una plagueta, de tamany petit i d'impressió senzilla, les seves cançons. El canvi de societat gairebé ha fet desaparèixer aquest tipus tan interessant de manifestació de la cultura popular. Convendria que es revitalitzàs la tradició, adaptant-se al màxim als temps actuals.

Al nostre poble encara hi ha glosadors. A les pàgines d'aquesta revista en solen aparèixer, de tant en tant. I fins i tot n'hi ha que s'atreveixen a reviure les edicions de plagues de gloses. Aquest és el cas de l'amo en Pere Bennàsser «Gallet», campaneter de l'any 1928, jornalero del camp ara ja jubilat. Acaba de publicar un opuscle de devuit pàgines amb el títol *Gloses d'en Pere «Gallet»*. Són dos glosats, un dedicat a la tercera edat de Campanet i l'altre destinat a cantar les desventures de l'autor, especialment les provocades per la malaltia i la mort de la seva dona.

Esperem que els altres glosadors locals també s'animaran a publicar reculls de les seves cançons.

ANGEL PASCUAL RODRIGO EXPOSA A MADRID

El pintor aragonès Angel Pascual Rodrigo està exposant aquests dies la seva darrera obra a la galeria Anselmo Alvarez, a Madrid, en una exposició titulada «Pasos Fronterizos».

Des de que l'any 1982 n'Angel i el seu germar Vicenç s'instal·laren a Campanet, aquests dos pintors; primer formant part de «La Hermandad Pictórica» i des de 1989

en solitari han anat realitzant exposicions per tot arreu de l'estat espanyol passejant els nostres paisatges i el nom de campanet per tot arreu.

Enguany tres són les exposicions que ha realitzat.

La primera «El pas entre Bockin i Claudio Lorena» la va montar primer a Barcelona i després a Granollers.

La segona «Quillilay» es pogué veure a Tarazona i Tudela, per arribar a n'aquesta darrera, a Madrid, la qual va esser objecte d'un extens comentari al diari ABC, on es deia que la pintura d'Angel Pascual era «música paisatgística».

NOVA ETAPA DEL «CORREU VERD»

Amb el número d'agost-setembre la publicació del Bloc Ecologista de Campanet ha arribat al número denou. Va canviar de format fa un parell de mesos: ara té el tamany d'un full holandès i 12 pàgines. Manté la impressió a base de fotocòpies com a la primera etapa.

El tema estrella del número denou és la ruptura del pacte municipal de govern entre el PSM i el PSOE. El sentit de l'oportunitat periodística en tractar aquest tema quan encara era ben calent ha permès a la revista apuntar-se una medalla informativa.

Altres temes i seccions són el Noticiari local, les Cròniques verdes, dues poesies de n'Aina Martorell, la cuina ecològica, les plantes, la programació de Ràdio Picornell i la tira còmica L'amo en Tianet.

Alguns dels col·laboradors signen amb pseudònim -J. Escrípols, Col·lectiu menta Pipermita i Oker da Nago- i d'altres com els seus noms reals: Maria Josepa Camunyes, Jaume Palou i J. Pons.

EDICIÓ DELS «GOIGS A SANT MIQUEL ARCÀNGEL»

editar en un full de cartolina els «Goigs a Sant Miquel Arcàngel». La lletra és del pollencí Miquel Bota Totxo -vuit estrofes de deu versos heptasil·labs i una tornada de quatre- i la música del nostre paisà resident a Muro Arnau Reinés. La impressió ha anat a càrrec de Gràfiques Munar i a la cara de davant del full hi ha un magnífic dibuix de Bernat Morell, llàstima que sigui de tamany tan reduït, que representa un Sant Miquel, situat part damunt de la imatge de la plaça Major i de l'església, vençant el dimoni.

Seria ben interessant que s'anassin imprimint els altres goigs campaneters: el de Sant Miquel, el de Sant Victòria i els que canten els quintos cada dilluns de Pasqua.

EL MOLONDRO HA DEBUTAT AMB EL MALLORCA

La fugida inexplicable del porter del Reial Mallorca, n'Ezaki, ha permès que en Molondro debutàs com a titular. Fins ara ha jugat un partit de copa i tres de lliga, encaixant dos gols. En Molondro és fill de na Miquela Mòger Capó, «Blanca», una campanetera resident a Sa Pobla. Li desitjam sort i que es consolidi com un bon porter de primera divisió.

S'HA CASAT EL NOSTRE COORDINADOR

Ja tenim el nostre coordinador casat! El matí de dia 31 d'agost, en Jaume i n'Elia es varen unir en matrimoni a l'Ajuntament.

Enhorabona i sort en aquesta nova vida en comú!

En ocasió de la diada del nostre patró la Parròquia va

ELECCIONS A L'ASSOCIACIÓ DE LA 3ª EDAT

El passat vuit de setembre es celebraren eleccions per a elegir la Junta Directiva de l'Associació «Sant Antoni» de la tercera edat de Campanet. S'hi havien presentat dues candidatures, encapçalades respectivament per Joan Martorell Pons «Canta» i per Pere Pons Mestre «Mengo».

Votaren 314 socis dels 393 que en té l'Associació. La candidatura de Joan Martorell n'aconseguí 187 i la de Pere Pons 124. N'hi hagué tres en blanc.

Com que els Estatus exigeixen que la victòria sigui pels dos terços dels vots emesos, cap de les dues candidatures no pogué ésser nomenada nova junta directiva de l'Associació.

El president de la mesa electoral, un senyor extern que va venir en representació de la Federació d'Associacions de la tercera edat de Mallorca, va recomanar una entesa entre les dues candidatures presentades per a formar la nova Junta Directiva.

Prèviament a les eleccions, a Campanet hi va haver un bon ambient electoral durant una quinzena de dies. Era la primera vegada que això succeïa. Abans sempre havia passat que no hi havia voluntaris per a formar la Directiva. Aquest canvi va provocar que des de determinats sectors conservadors del poble s'acusàs a la candidatura encapçalada per Pere Pons de politització.

Pot ésser interessant veure la connexió dels components de les dues candidatures amb les forces polítiques del poble, en el benentès, però, que creim que la decisió de la seva presentació va ésser una iniciativa del tot autònoma. Volem dir que creim que els candidats es presentaren sense segones intencions, senzillament perquè volien treballar per a la tercera edat.

A la candidatura de Joan Martorell hi havia: un regidor del PP, la dona d'un regidor del PP, el sogre del candidat a batle del PP i el pare d'una regidora del PP. En total quatre i tots connectats directa o familiarment al Partit Popular.

A la candidatura d'en Pere Pons hi trobam: el sogre

del batle del PSM, el pare d'un membre de la candidatura del PSM i un altre de la candidatura del PSOE. En total tres i tots tres connectats familiarment a forces progressistes.

Certament hi va haver una confrontació entre uns candidats més conservadors i uns altres més progressistes. La connexió dels candidats amb les forces polítiques implantades a Campanet va existir, essent superior en el cas de la candidatura conservadora.

Cal assenyalar que a diferència del que va succeir a les eleccions municipals, victòria clara de les forces progressistes (PSM + PSOE = 853 vots, PP = 694), els electors de la tercera edat es decantaren cap a l'opció conservadora.

CARTES AL DIRECTOR

ACLARIMENT

Senyor director de la revista, li agrairia que em permetés fer el següent aclariment:

A la presentació del meu llibre, *Sa peça i L'amo de Son Grau i es pastor*, el passat 28 de setembre, a la Casa de Cultura, i també a la dedicatòria que hi vaig posar, al llibre, es diu que l'Ajuntament ha contribuït econòmicament a fer possible l'edició. Ara vull aclarir que això no

és veritat perquè la proposta del PSM d'un ajuda mòdica de cinquanta mil pessetes s'hi varen oposar els dos regidors del PSOE i els cins del PP, demostrant així de quin peu es calcen i el que significa per a ells la cultura dins el nostre poble.

Pere Antoni Reinés

LES FESTES DE SANT MIQUEL

Com és tradicional, la darrera setmana de setembre es varen celebrar les festes de Sant Miquel. Varen començar amb la inauguració, dijous dia 26, de dues exposicions: una de bonsais i una altra dedicada als artesans de Campanet.

S'ha de destacar l'interès que va despertar l'exposició sobre l'artesania, que estava muntada amb molt de gust i encert. Les fotografies que il·lustraven els productes dels diversos artesans donaven molta vivacitat a la mostra i eren d'una gran qualitat. S'ha de remarcar també que hi eren presents pràcticament tots els artesans de la vila, tant els professionals com els qui hi dediquen el seu temps lliure.

Un altre dels actes destacables fou la vetlada de balls mallorquins, organitzada per la Revetla Campanetera. Aquesta vetlada, que coincideix amb la fidevada, es va consolidant com a encontre de grups de balls mallorquins de l'illa. Enguany, a més de la Revetla Campanete-

ra, hi participaren Marjal en Festa, de sa Pobla, Revetla d'Inca i l'Escola de Ball de Bot de Campanet i el seu grup de música.

En una altra pàgina d'aquesta revista ja s'ha fet menció de dos altres actes: la presentació del número 4 de «Quaderns de Campanet», dedicat a dues obres teatrals de Pere-Antoni Reinés «Corritx» i l'acte d'homenatge a la vellesa.

Finalment, el diumenge dia 29 es va inaugurar la restauració del Retaule del Roser. Aquesta restauració ha estat patrocinada per la Fundació Joan Amengual i Pericàs i la Parròquia. El rector Antoni Gómez va presentar l'acte i hi varen intervenir Mn. Pere Llabrés, canonge de la Seu, el bisbe Teodor Úbeda i la presidenta de la Fundació, Maria Reinés, a la qual volem donar l'enhorabona per aquesta iniciativa que beneficia el poble i suposa una passa més en la recuperació del nostre patrimoni històrico-artístic.

MOCIÓ SOBRE L'AUTODETERMINACIÓ

En aquest mateix ple, el grup municipal del PSM va presentar una moció sobre el dret a l'autodeterminació. El text de la moció que fou llegida per en Miquel Vives, és el següent:

«Conscients de l'enorme transcendència dels fets que d'ençà uns mesos trasbalsen la vella Europa, tot posant en evidència les artificioses estructures d'uns estats dominants que amaguen unes realitats nacionals oprimides. Conscients del revivament d'aquests pobles en demanda d'un reconeixement de la seva identitat i del seu protagonisme en la cosntrucció de l'Europa. Conscients de la importància d'esdeveniments històrics tan significatius com la reunificació alemanya, la desintegració soviètica i la recomposició del mapa balcànic, i de la influència que tenen en les aspiracions de llibertat de les nacions sense estat d'Europa Occidental i de l'Estat Espanyol en particular.

L'Ajuntament de Campanet:

-Accepta i reconeix els drets nacionals, i entre ells del dret al lliure de l'autodeterminació, de totes les nacions del món i en especial d'aquelles que no tenen estat. Saluda oficialment els nous estats de Lituània, Estònia i Letònia.

-Expressa la seva solidaritat amb el poble de Croàcia, víctima de la violència militar contra la seva població civil per mor d'haver proclamat el seu ferm desig de ser amo del seu futur.

-Desitja la incorporació a la nova Europa dels pobles lliures d'Eslovènia, Moldàvia i de totes aquelles nacions que encara pateixen qualsevol casta d'opressió. Declara que Mallorca fa part, juntament amb les altres illes Balears i Pitiüses, Catalunya, el País Valencià i el de Rosselló, d'una realitat nacional que es denomina Països Catalans, que conforme una identitat pròpia diferenciada, no tan sols cultural o lingüística, sino també històrica, geogràfica, social i econòmica, i que tenen tot el dret a l'autodeterminació per poder aconseguir, si el poble així ho vol, les màximes quotes d'autogovern, i la plena sobirania»

Després, els representants del PP i PSOE varen presentar conjuntament una moció alternativa, que va ser llegida per en Joan Amengual, amb el següent text:

«Davant els darrers esdeveniments i declaracions, seguim pensant que els ciutadans de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera que vàrem votar favorablement la constitució Espanyol el mes de desembre de 1978, de la qual és conseqüència l'Estatut d'Autonomia de 1983 manifestaven així la seva voluntat d'arribar per aquest camí a l'autogovern. Consideram que aquests marcs continuen essent totalment vàlids i que per tant és dins el marc constitucional que s'han de continuar consolidant i desenvolupant les característiques de nacionalitat comunes del poble de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, així com les peculiaritats de cada un d'ells com a vincle solidari entre tots. Per tant, l'Ajuntament de Campanet manifesta:

1.- La nostra decidida voluntat d'aconseguir per a la comunitat de les illes Balears un autogovern sòlid i esta-

ble dins el marc de la Constitució.

2.- Valoram positivament la funció de l'Estatut d'Autonomia vigent per anar consolidant la identitat del poble de les illes Balears.

3.- Consideram necessari augmentar el grau d'autogovern del nostre poble, per la qual cosa propugnam un acord entre les forces polítiques que varen fer possible el desenvolupament autonòmic que va donar lloc en el seu moment a tots els estatuts vigents, per tal d'ampliar les competències de la nostra autonomia fins arribar al màxim nivell competencial que preveu la Constitució.

4.- Consideram que el Parlament de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és el marc on es manifesta la voluntat d'autogovern del nostre poble i el més adequat per desenvolupar el que diu l'article 9 de l'Estatut: «Consolidar i desenvolupar les característiques de nacionalitat comunes dels pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, així com les peculiaritats de cadascun d'ells, com a vincle de solidaritat entre totes les illes».

5.- Remetre aquest manifest al President del Govern Espanyol i al President del Govern Balear.

Al final es va aprovar aquesta darrera moció presentada pel PSOE i el PP, amb les abstencions dels regidors del PSM.

PROGRAMACIÓ RADIO PICORNELL Campanet. Tardor 1991 100'45 F.M.

DIMECRES

18:00 Serveis Informatius RAC 105 i R. Picornell
18:10 Picornell Radikal
19:00 Serveis Informatius RAC 105 i R. Picornell
19:10 Picornell Radikal
20:00 Serveis Informatius RAC 105 i R. Picornell
20:10 Musical
21:00 Serveis Informatius RAC 105 i R. Picornell
21:10 Nou per Deu
22:00 Serveis Informatius RAC 105 i R. Picornell

DIJOS

18:00 Serveis Informatius R. Picornell
18:10 La vida es viu
18:30 Records teus
19:00 Notícies 10
19:15 Ona Verda
19:30 Sintonia Nit
20:00 Serveis Informatius R. Picornell
20:10 Música de Minories
21:00 Serveis Informatius R. Picornell

DIVENDRES

19:00 Serveis Informatius R. Picornell
19:10 Rockopicopop
20:00 Serveis Informatius de R. Picornell
20:00 Rockopicopop
21:10 Musical Cap de Setmana
21:00 Serveis Informatius R. Picornell
22:00 Serveis Informatius R. Picornell

DISSABTE

10:00 Serveis Informatius R. Picornell
10:10 Escudella Fresca
11:00 Serveis Informatius R. Picornell
11:10 Reportatge
12:00 Informatius Locals
12:30 Tempe de Camp
13:00 Tertúlia
13:30 Esports
13:45 Agenda
14:00 Fi d'emissió

GAMBERRISME

JOAN TORTELLA «BORD» REP UNA PALLISSA D'UN GRUP DE JOVES

Segurament, la notícia del mes d'octubre ha estat la pallissa que Joan Tortella «Bord» va rebre d'un grup de joves de 15 a 16 anys, la nit del divendres 11 de setembre. La conseqüència va ser una cadera rompuda. Aquest fet i el ban que va publicar el batle varen tenir una cobertura informativa molt important per part, sobretot, del Diario de Mallorca, que i va dedicar la seva portada i pàgines interiors dos dies seguits: el dimarts 22 i el dimecres 23.

En l'edició de dia 22, el Diario de Mallorca recollia declaracions de la víctima dels maltractes, en Joan Tortella, a l'habitació de Son Dureta. Deia que «era ja de nit, aproximadament les deu, i jo anava pel carrer quan un grup de joves començaren a jugar amb mi i jo els vaig dir que ja no estava per a aquests jocs i que em deixaren en pau». Segons sembla, el varen empenyer i maltractar fins que va caure i es va copejar la cadera amb una vorera». També recordava que «em duïen d'una banda a l'altra i els joves li deien «Charlie, vine» i jo els deia que no em dic Charlie sino que em dic Joan Tortella».

També recullen unes declaracions del batle, Francesc Aguiló, que diu, entre altres coses, que «tenc la certesa que no és el primer cas d'abús a persones desgraciades i, amb aquest greu cas, no puc deixar de fer una crida per evitar que les coses vagin a més, en benefici de tots. Jo no puc acusar a ningú, però és evident, que hi va haver befa i he posat el cas en mans dels agents de l'ordre. Un linxament com aquest no es pot repetir.

El dimecres dia 23, el Diario de Mallorca parla, a la portada de «Divisió d'opinions» a la hora de referir-se al ban sobre el gamberrisme que va publicar el batle. A l'interior, recull les declaracions de na Maria Florit, l'assistenta social, que diu: «Crec que el ban reflecteix la realitat perquè concretitza sobre uns fets molt puntuals. Me pareix molt bé que l'Ajuntament contribueixi a evitar el gamberrisme. Pens que no és l'única mesura a prendre, però sí factible.

Per altra part, en Joan Amengual, representant del PSOE, pensa que el batle s'ha excidit en les seves funcions perquè ha firmat un ban en el qual s'afirmen coses improbables i insegures.

Jaume Pol, del PP, hi afegeix que no creu que hi hagi tants de cotxes abandonats -el ban del batle fa referència a carreres amb cotxes abandonats- pel poble ni que es facin servir per fer rallis. I pel que fa a la pallissa a Joan Tortella, pensa que no s'ha tractat el tema de forma adequada i que és publicitat negativa per a la imatge de Campanet, i que el gamberrisme s'ha de combatre amb discreció.

EL BAN DEL BATLE

Es posa en coneixença del poble de Campanet, en general, la problemàtica del gamberrisme creixent a la nostra vila i d'altres fets que superen aquest concepte, per entrar de ple, amb el que anomenem delinqüència juvenil.

Darrerament hem pogut constatar l'existència d'un grup de persones joves, que es dediquen a fer «Ral.lys» amb els mateixos. Conduint-los sense cap tipus de carnet, ja que són menors d'edat, utilitzant grans velocitats, girant els cotxes, etc, amb els corresponents perills per a les seves vides i de qualque persona que pugui creuar-se en el seu camí.

Fa pocs dies una persona de la nostra vila va ésser apallissada per un grup de joves indeterminats, que li han provocat la rotura de cadera, restant actualment ingressat a Son Dureta.

D'aquests fets s'ha informat a les autoritats competents, i faig una reflexió als pares perquè controlin les activitats nocturnes dels seus fills menors en evitació de possibles desgràcies humanes que una vegada produïdes hem de lamentar tots. I per evitar que aquests comportaments incívics no tan sols vagin en augment sinó que desapareixin del nostre poble.

Vull eliminar d'aquests comportaments a la gran majoria de joves del nostre poble, que tenen una actitud de diversió sana i exemplar, però no podem tolerar que una petita minoria embri el bon nom del nostre poble i el seu comportament cívic.

El Batle
Francesc Aguiló Pons

ENQUESTA ALS PARTITS POLÍTICS

PREGUNTES

1. Després de la ruptura del pacte de govern PSM-PSOE, com analitzau la situació política de l'actual con-

CONSORI DE CAMPANET

1. Queda un govern amb minoria però disposat a afrontar la gestió municipal com ha fet els passats 4 anys.

No dependeix del PSM el fet d'haver-hi o no estabilitat política, ja que he plantejat públicament al PSOE-Local la reflexió sobre les possibilitats d'una nova gestió conjunta, i en principi, a ells els hi correspon la resposta. Descartem totalment la possibilitat de gestió amb el PP, del qual n'estam molt lluny i que practica una política catastrofista i d'afany de venjança, per tant molt allunyada de la tasca institucional.

2. La nostra idea es plantejar els temes obertament i defensar-los on sigui necessari —plenari, Comissió Govern, etc.—. els grans temes d'aquesta legislatura es varen definir per l'anterior Consistori, i si llavors eren càlits i varen ésser votats afirmativament, no veiem per què ara hagi de canviar.

D'aquí a fi d'any rebrem el projecte de la NOVA VIA D'ACCES, que s'ens dubte és l'obra més significativa plantejada a l'actual legislatura. Molt probablement el PSM plantejarà una QÜESTIÓ DE CONFIANÇA per definir la forma de gestionar i finançar aquesta obra, ja que necessitarà un parell d'exercicis pressupostaris.

PSIB - PSOE

1. Els partits PSM i PSIB-PSOE, signaren un pacte de gestió i de govern a l'Ajuntament de Campanet. Els militants, simpatitzants i càrrecs públics del PSIB-PSOE, després d'aquests mesos hem considerat que l'altre partit amb el qual cogovernàvem havia canviat considerablement l'estratègia i la filosofia inicial del pacte, interferint

històricament?

2. Quina serà, a partir d'ara, la vostra actitud davant dels temes que hagi d'enfrontar l'Ajuntament?

constantment a les nostres àrees i aspirant a que nosaltres fossim, uns simples subordinats a les seves decisions.

Per tant, ja que l'únic que volíem era gestionar les àrees que ens havíem designat al pacte, i davant de l'impossibilitat de poder-ho fer decidirem deslligar-nos de l'equip de govern i passar a l'oposició.

Hem manifestat i seguim fent-ho, que nosaltres esteim per la governabilitat del municipi, i la postura que adoptarem erà la de fer una oposició constructiva, disposats a arribar als acords que siguin necessaris per tirar l'Ajuntament endavant. Si bé, la lectura del diàleg i d'acords la de fer el PSM, que és el partit que es troba governant en solitari, i que dins la composició del Plenari no té una majoria suficient.

En conclusió creim que aquests propers 4 anys, serà imprescindible una política de diàleg i d'acords puntuals per aconseguir que l'Ajuntament progressi.

2. Analitzarem les temàtiques en concret, cas per cas, i després de fer una valoració objectiva, sempre d'acord amb el nostre projecte socialista i les línies generals del nostre programa, no dubtarem en cap moment de recolzar possibles iniciatives, si consideram que són necessàries pel progrés de Campanet.

Partit Popular
UNIO MALLORQUINA

1. És una situació xocant, on ostenta tot es poder un grup polític que només té quatre regidors.

S'ha passat d'un equip de gover sòlid i consistent a un govern inestable, que haurà d'estar sempre pendent de ses intencions dels altres grups.

2. Sa mateixa de sempre, cerca lo millor per es nostro poble. Seguirem fent una oposició ferma i constructiva.

INCA CENTRO AUTO, S.A.

CONCESSIONARI OFICIAL

OPEL

GM

Avd. d'Alcúdia, 71
RECANVIS I TALLER: Tel. 50 50 21
VENDES: Tel. 50 34 86

INCA

Bel Rosa Gual

ASSEGURANCES MAPFRE

Sant Miquel, 77
Tel. 51 60 47 - 51 65 32

07310 CAMPANET

OPINIÓ

A SA TERCERA EDAT DE CAMPANET

Mos presentàrem a ses eleccions de sa tercera edat de Campanet perquè hi va haver gent de s'Associació que mos va animar a presentar una candidatura. Érem gent més jove i teníem ganes de fer feina perquè volíem que sa tercera edat tengués més animació i fes més coses.

A ses eleccions, no importa que ho diguem, tothom sap que va passat de tot. Per tant, quedàrem ben satisfets des resultats perquè estam ben segurs que si noltros haguessim pogut fer lo que va fer l'amo en Joan «Canta» es nostro resultat hagués estat molt millor.

A noltros sa gent mos demana com estan ses coses, com ha quedat tot, i que feim i pensam fer. Mos pareix que es senyor que va actuar de President de sa mesa electoral ho va explicar ben clar: que co que no hi havia hagut una majoria de dos terços no havia sortit elegit cap president ni cap junta i per tant haviem d'anar a un consens o des cap de tres mesos tornar fer eleccions. Sa gent cada dia mos està demanant que se farà o que no se farà. Noltros mos informàrem i vàrem ensenyar es resultats i ets estatuts de s'Associació a gent dirigent de sa tercera edat de Mallorca i mos varen dir lo mateix que mos havia dir es president de sa mesa electoral. I mos recomanaren que xerràssim amb l'amo en Joan «Canta» per veure quina idea tenia ell. Vàrem conversar i mos digué que no tenia res a arreglar, que ell ja ho havia arreglat: n'havia posat tres de sa seva candidatura a sa junta directiva i que no hi havia res a arreglar.

Noltros encara procurarem amb bona fe que tot se pugui arreglar i que sa tercera edat de Campanet arribi a una situació que sigui sa millor per tots.

Per això noltros proposam aquests punts a sa candidatura de l'amo en Joan:

1) Que no posi gent de sa seva candidatura a sa junta

directiva perquè això va en contra dets estatuts. Ha de continuar com a directiva provisional sa que hi havia es dia abans de ses eleccions.

2) Facem una junta directiva de consens, repartint ets onze llocs segons es vots que va tenir cada candidatura.

3) Que si l'amo en Joan «Canta» no vol que mos entenguem arribant a una solució de consens, s'han de convocar unes noves eleccions, que s'haurien de celebrar dia 8 de desembre, quan ja ferà tres mesos que se feren ses anteriors. Ara bé, aquesta vegada volem que siguin unes eleccions netes. I com que ja n'hem après una mica i ja no som tan innocents com s'altra vegada, exigim que ses noves eleccions s'organitzin d'una altra manera:

-S'ha de nomenar una comissió electoral que sigui neutral. No pot esser, com va passar s'altra vegada, que sigui un des candidats que ho manegi tot. Això no és democràtic. Aquesta comissió electoral ha de preparar ses eleccions i tot lo que estigui en relació amb elles.

-S'ha de fer un reglament electoral que reguli es vot per representació, sa presentació de candidatures, sa llista des socis i sa manera de votar.

-S'ha d'anunciar fins quins temps abans se poden fer socis de s'Associació i s'han de fer públiques ses llistes amb es noms des socis amb dret a vot i aquests han de tenir un temps per corregir ses equivocacions des cens.

Si es donen totes aquestes condicions, seran unes eleccions netes. I noltros no tenim cap por ni una a tornar-mos-hi presentar, si són netes. Ara bé, repetim que noltros voldríem arribar a una solució de consens perquè creim que d'aquesta manera sa tercera edat de Campanet hi sortirà guanyant.

Pere Pons Mestre
(en representació de sa candidatura)

B A R
CA'S RETO

GELATS I TAPES VARIADES

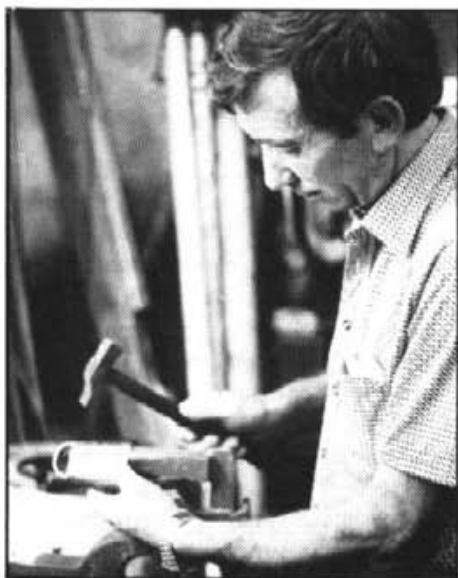
ELS NOSTRES

FUSTA. Joan Bennàsser «Xineta»

VIDRE. Cooperativa Menestralia

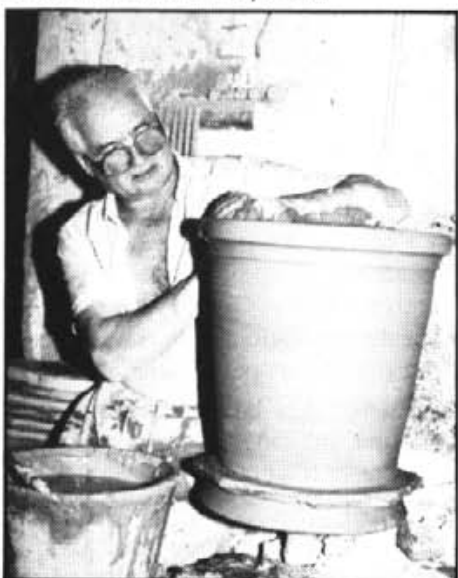
PICAROLS. Nadal i Pasqual Ros

ESPARDENYES. Antoni Reinés «Xeremier»

SENALLES. Joan S

CERÀMICA. Antoni Bisquerra Bisquerra «Costitxer»

CULLERES. Pau Buades «Pola»

COVES. Joan Alcor

ARTESANS

ALLETONS. Gabriel Bennàsser «Cagarunda»

FORQUES. Ramon Valcaneras «Matxet»

Gravat»

GRANERES. Francesc Capó «Eixamer»

BASSETGES. Diego Camuñas

scaró

ORGUES. Pere Reinés «Passol»

TAPISSERIA. Lluís Bennàsser «Cagarunda»

PRESENTACIÓ DE

QUADERNS DE CAMPANET/4

«SA PEÇA» I «L'AMO DE SON GRAU I ES PASTOR»

Dia 28 de setembre, a les 21 hores, es va presentar a la Sala de Cultura el número 4 de Quaderns de Campanet, dedicat a la publicació de les obres teatrals «Sa Peça» i «L'amo de Son Grau i es pastor», de Pere-Antoni Reinés «Corritx». L'acte, al qual va assistir molta de gent, va ser obert per Jaume Morell, director de la revista, que va parlar sobre la col·lecció «Quaderns de Campanet» i va agrair la col·laboració de «Sa Nostra» en l'edició d'aquest número. Seguidament, Damià Pons va parlar sobre l'obra teatral de Pere-Antoni Reinés i va tancar l'acte l'autor, que va agrair l'interès de la revista en l'edició de les seves obres i va tenir un record pel que han col·laborat en la seva representació.

PARAULES DE L'AUTOR

Amics, després d'haver parlat aquests senyors, poca cosa tenc d'afegir. Tots me coneixeu, tal vegada els més joves saben poca cosa de mí.

He estat un pagès modest. He fet feina pel meu compte, perquè sempre he estimat la llibertat, no dependre de ningú, el no haver de sofrir la mirada moltes vegades inquisitiva de l'amo o el majoral. M'he assegut a la soca gratelosa d'una figuera espessa cercant l'ombra, quan el sol queia aplomat, i també a devora una bona foguetera quan tenia les mans balbes d'una gelada esbravadora després d'haver passat per s'estret de Can Bater.

Amb la meua dona, hem suportat la feina del camp, sempre bruta, feixuga i despreciada, i al mateix temps gratificant quan te treus el capell de paumes amb alè de suarda, contemplant el sementer de blat xeixa que s'engronsa pererós i afeixugat.

Però això és història passada, irrepètible. Ara fa sis anys que un grup de campaneters, moguts per un mateix afany de fer la vida més agradable i més agermanada a les persones majors, fundarem l'Associació de la 3ª edat, per donar un començament a l'Associació convocarem a la gent a una reunió acompanyada d'una xocolatada.

Com a entrada a l'acte, en Toni de Santiani (a.c.s.) i un servidor vàrem posar en escena un petit acte còmic escrit meu titulat *Es flam*. En Toni se va vestir de dona, se va posar unes bones matraques i vàrem entretenir la gent.

Els primers anys de l'Associació varen ésser magres, els costava pena fer-se socis. Començarem a fer excursions i la cosa se va començar a animar. Jo, amb el meu afany d'empènyer i donar més vida a l'Associació, vaig tenir l'ocurrència d'escriure una comèdia i representar-la a fi que els socis i persones majors passassin una vetlada alegre i entretinguda. I d'aquí va nèixer la comèdia *Sa Peça*, que la vàrem representar per les festes de Sant Victorià d'ara ha fet dos anys. Allò va ésser una locura meua, com un que se tira a la mar sense sebre nedar, sense lloc on fer-la i sense haver pujat jo mai damunt un escenari. Amb la comèdia a davall el braç vaig convidar a en Joan «Covoner» com a director; a en Pere «Carter» d'apuntador; i a n'Antònia «Maians», en Toni «de Santiani» a en Joan Mairata i a un servidor com a actors.

Comprenc bé la cara que posava quan els mostrava la comèdia i els demanava la seva col·laboració si només m'havien vist

passar pels carrers del poble fent de pagès.

Crec cert que no m'enviaven a filar estopa degut a què jo era molt amic dels seus pares, i per això me prometien que llegirien la comèdia.

Per escurçar la cosa, aquesta comèdia, *Sa Peça*, se va estrenar a davant ca les monges. És una comèdia molt senzilla, orfe de paraules tècniques i frases rimbombants. En Damià Pons, a la seva crítica publicada a la revista «Campanet», deia que *Sa Peça* «té com objectiu principal provocar les rialles fresques de la gent». I tenia raó: només cercava que la gent s'ho passàs lo més alegre i divertit possible.

Me va llevar moltes hores de dormir, i quan me despertava només veia la comèdia. Quantes vegades me'n vaig penedir d'haver començat! Però, el Programa de Festes deia, i en lletres grosses, que se representaria *Sa Peça* per part de la 3ª edat. Jo m'enfrontava a dos perills: un era que la comèdia no agradàs; l'altre que jo també fracassàs com actor. La presentació de la comèdia record que acabava d'aquesta manera: «I si en es final no vos ha agradat gaire pensau que es qui l'ha escrita pot repetir lo que va dir s'escolà en es rector: «no hi ha més cera que sa que crema».

Després de la comèdia en Nadal «Petrano» i jo representàrem *Es supositori*, també escrit meu. Llavors vaig escriure *L'amo de Son Grau i es pastor*, que va ésser representada dues vegades a la Sala de Cultura, plena a vessar. Vaig tenir l'honor d'estrenar aquesta sala amb l'estrena de l'obra. A *L'amo de Son Grau i es pastor* s'hi afegiren altres actors: na Bel «Simona», en Joan Vives, n'Elionor Pons, en Joan «Canta» i n'Arnau «Ros».

Tal vegada he estat un pagès diferent dels altres, per la meua afició a la lectura. Sempre, des dels anys d'anar a escola, he estat un gran afeccionat del llegir. I el llegir és com un al·lot que té una vidriola on hi va posant aquells diners que la tia o

el padrí els dóna de tant en tant. I ara sembla que he trencat la meua vidriola i tenc els coneixements que dia a dia he anat acumulant i arreplegant durant aquelles estones de llegir que tant m'agradaven i m'enriquien.

Vaig llegir fa molt de temps que un home se pot donar per satisfet si durant la seva vida planta un arbre i escriu un llibre. No sé si això és veritat. Arbres n'he plantats bastants, que, com jo, ja tenen molts d'anys. M'assec a la seva soca gratelosa que me serveix de respatler. I parlam junts sense dir-nos paraula, recordam temps de juvenesa plens d'il·lusions, d'esperances. I també he escrit aquest llibre, si trobau que és digne i mereixedor d'aquest món. Els personatges de les meves obres són els meus fills, els estim i m'estimen. Xerram, mos divertim i ploram junts; s'enamoren i són rebutjats. A la fi, el Déu de l'amor els dóna la má i amb ella la felicitat.

M'han oferit llibres i comèdies per a llegir, amb la bona intenció de què pogués aprendre amb ells. Els he rebutjat. I no és perquè no tengui res a aprendre, al contrari, sinó perquè el que escric no estigui influenciat per ningú, perquè sigui un fidel reflex del que som i sent. Record que don Jaume Serra em va donar a llegir dues novel·letes de Salvador Galmés i va durar un temps que m'atrevia a escriure res. Comparar aquella prosa tan rica en matisos, i tan mengívola descrivint els personatges, la seva figura, el seu entorn. Quan diu en boca del fosser a la novel·la **Entre dos mons**: «la remembrança de l'enemic, com una xarxa magnètica, embarriolà i pensa del fosser. Davall ses celles de rossor bruta se congriava un record dolorós: -«Me va fer un malterç...!»- i sa mà deformada i nuosa estrenyia el mànec de l'eina. Sa sang empobrida reanimava's, batent amb fogors insòlies venes ganglionades, mig embossades pel llim de la vellor». Compreneu ara els motius de no tornar agafar la ploma? Però, llavors em desdic dels meus pensaments i continuï la meua feina, el meu quefer, ja que al cap i a la fi tothom és així com és. A més, un marger fa la paret no només de pedres grosses, cantoneres, també n'empra de petites i mitjances. Jo me consider una d'aquestes pedres petites que haurà contribuït a augmentar el bagatge cultural del nostre poble.

El nostre poble té una gran tradició teatral. Em contava en Sion «Tintorer» que essent molt jove amb un grup de campaneters, encapçalats pel vicari don Monserrat, un capellà molt estimat pel poble, compraren sa Congregació per la quantitat de vint mil pessetes a l'amo en Pere «Saboner», un comerciant d'oli.

Aquest local, abans era el cine. I no va tenir èxit degut a què era mut i, com que la majoria de campaneters no sabien llegir, el negoci se'n va anar en orris. La manera de pagar el local era fent comèdies. A les comèdies «normals» feien pagar trenta cèntims d'entrada, i per a Nadal posaven en escena **Pastores a Belén**, que en costava cinquanta. Els comediantes eren, entre d'altres, en Sion «Tintorer», en Pere «Garrover», en Gaspar «de sa botigueta», els germans de «can Beteta», en Guillem, en Toni i en Bernat, en Joan «Ros», en Joan «de Gabellí», en Joan «Covaner», en Tòfol «Gil», en Pep «de Son Jan»,... També se feien vetlades literàries i glosats de picat.

El teatre és cultura, entretén i diverteix; representant escenes de la vida quotidiana mateixa, amb les seves alegries i les seves tristeses, amors i desamors.

Mereixen el nostre agraïment les persones que damunt l'escenari mos fan riure o plorar, o simplement mos entretenen; provant un pic i un altre perquè la cosa surti lo més bé possible. A Campanet tenim un bon grup de comediantes, persones entusiastes que s'esforcen per tenir encesa la flama de l'art de Talia al nostre poble. Per aquest motiu jo aprofit aquest acte per sol·licitar a l'Ajuntament, a través del delegat de cultura aquí present, la creació d'una escola de teatre perquè a través

d'ella es podria fomentar entre la joventut una activitat tan enriquidora.

Tota la meua obra alena aires de rustiquesa: missatges, mardones, tafoners, amb alè de molinada, pastors amb alè de guarda d'ovelles, amos gufexeros, egoistes. Tot exposat amb llenguatge senzill, mengívol, com senzilles eren les persones al començament d'aquest segle.

Aprofit aquest acte per agrair als que m'ajudaren en la representació de les dues obres, sense ells no les haguessim pogudes representar i els nostres majors no haguessin tengut l'ocasió de fer una rialla fresca i generosa.

Jo donaré aquesta feina meua a la biblioteca municipal perquè si el dia de demà qualche campaneter se topàs amb ella i les vol representar ho podrà fer amb tota llibertat.

Agraesc a l'Ajuntament, a la revista «Campanet» i a la Caixa de Balears «Sa Nostra» l'aportació que han fet per a fer possible la publicació d'aquest llibre. I també a les persones que m'honoren amb la seva presència encoratjant-me a prosseguir aquesta feina tan agradable i estimulante per a mi.

Campanet, 28 de setembre de 1991
Pere Antoni Reinés Morell

**Altres
Obres de l'autor**

Teatre:
L'amo de son Odre es volt tornar a casar
Els veïnats se mesclen
Una família d'alcúrnia

Actes còmics:
Es flam
Es supositori
En Mateu vol festejar
Volen fer casar en Mateu
Don Tòfol i sa criada

Narracions:
el cavaller enganador
En Tià de Sa Costera
Sa Senyora
Les tribulacions d'un actor novell
«Sultan», una petita història d'un ca
Dos aucells llevats d'un niu (fa referència a la repressió argentina).
El porcellet cova curta i els seus amics (dedicat als nins de Campanet).

Perruqueria

Mascaró

Miquel Sants Oliver, 3
☎ 51 67 72

CAMPANET
Mallorca

LA POLÈMICA DE LA SUBVENCIO

ELS NOSTRES ARGUMENTS

Al plenari del denou de setembre el regidor de cultura va presentar la proposta de concedir una subvenció de 50 mil pessetes a la revista «Campanet» per a poder publicar dues obres de teatre de l'amo en Pere Antoni Reinés Morell. La proposta fou derrotada pels vots contraris del PP i el PSOE. Fins aquí la descripció del fet. Com a entitat implicada voldríem comentar les raons que argumentaren els dos portaveus, en Joan Amengual i en Jaume Pol, per a justificar el seu vot negatiu.

L'ARGUMENT DEL PSOE

El PSOE digué que la consideraven innecessàries ja que els anys anteriors la revista havia publicat números extraordinaris sense necessitat de recórrer a ajudes municipals extres. Creim que el portaveu del PSOE hauria d'haver parlat amb el nostre coordinador si necessitava conèixer més a fons la situació de la nostra tresoreria. Per ventura d'aquesta manera hagués pogut saber abans de prendre la decisió les coses que ara tot seguit li explicarem.

Fins ara hem publicat quatre «Quaderns de Campanet». El primer, **Gent de Campanet** (octubre 1986), va costar molt poc perquè tan sols tenia 36 pàgines i, a més, la impremta Apóstol y Civilizador de Petra era molt econòmica ja que ofería una qualitat no gaire elevada. Fins i tot érem nosaltres els que la mecanografiàvem i en fèiem el muntatge. D'aquest «Quadern» en tirarem 600 exemplars.

El número 2, **La guerra civil a Campanet** (juny 1987), va ésser molt costós perquè tenia 76 pàgines i 61 fotografies i en férem mil exemplars. El cost va superar les 200 mil pts. L'edició va ésser possible perquè comptàrem amb el suport de l'Ajuntament de Palma, així consta a la portada, el qual va incloure aquesta subvenció, ens va permetre cobrir tot el cost, dins el pressupost d'uns actes i publicacions que havia promogut per a commemorar el cinquantenari de la guerra civil. A canvi n'hi entregàrem unes dotzenes d'exemplars per a les biblioteques palmessanes.

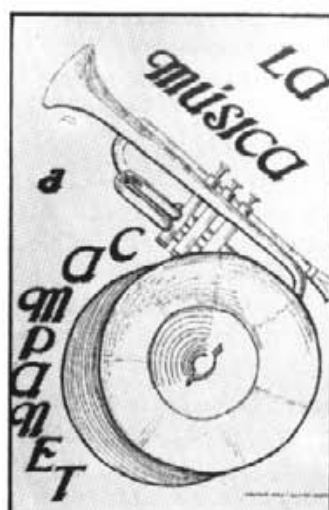
El tercer «Quadern» va ésser **La música a Campanet** (desembre 1989). Observau que el 1988 no publicàrem cap extraordinari i això que ens havíem compromès amb els subscriptors a treure'n un cada any. Si no ho férem no va ésser perquè ens faltassin temes o ganes. No, més aviat era una qüestió de falta de recursos. Aquest número ens va costar prop de dues-centes mil pts., tenia menys fotos, i va ésser possible pagar-lo perquè vàrem aconseguir els recursos següents: 50 mil de la Caixa de Balears, 25 mil de «La Caixa», 60 mil de l'Ajuntament (va ésser la primera subvenció que ens va concedir) i perquè de la revista «Campanet» enlloc de fer-ne dos nú-

meros (setembre-octubre i novembre-desembre), tan sols en férem un (setembre-desembre), amb la qual cosa ens estalviàrem unes 60 mil pessetes, que serviren per a pagar l'extraordinari.

Així mateix convé recordar que els «Quaderns de Campanet» són enviats gratuïtament a tots els subscriptors.

Pel gener-febrer de l'any passat introduïrem una novetat en la història de la revista, pròxima ja al seu desè aniversari. Canviàrem de lloc d'impressió. Ens mudàrem a Manacor, a Impressions Llevant. L'objectiu era millorar la qualitat tècnica, sobretot la producció de les fotografies. Evidentment això implicava un augment dels costos: s'incrementarien una tercera part, ascendint, amb petites variacions, a les 80 mil pts. cada número. Per això la situació econòmica de l'any passat tampoc no ens va permetre editar cap «Quadern».

Enguany, però, ens decidírem a fer-ho perquè ja feia més d'un any i mig que l'havíem aparaulat amb l'amo en Pere Antoni Reinés. El pressupost que la impremta ens va fer s'acostava a les 180 mil, sempre i quan entregàsim les obres perfectament mecanografiades, a punt per ésser reproduïdes. Tornàrem entrar en el capítol de la búsqueda de subvencions. La Caixa de Balears ens en va tornar concedir una de 50 mil. I la veritat és que no en sabérem trobar d'altres. Va ésser llavors quan férem la petició a l'Ajuntament. I ja sabem com va acabar la pel·lícula. Per ventura el PSOE va creure que les 50 mil que l'Ajuntament ens havia concedit, igual que a les altres entitats del poble, ja ens bastaven. La veritat és que les feim servir, necessitam fer-ho així, per a publicar els números ordinaris. Si demanàrem la subvenció va ésser perquè creguérem que una publicació extraordinària podia merèixer també una subvenció extraordinària. Es veu que anàvem errats de comptes. Ara bé, no ens sembla correcte que el portaveu del PSOE, sense haver fet cap esforç per aclarir-ho abans, ens vengui amb la història de què no necessitam l'ajuda municipal perquè sense tenir-la ja havíem anat publicant els «Quaderns». L'edició dels sis números ordinaris anuals ens costa unes 450 mil pts. El darrer extraordinari n'ha costat 160 mil (abatint el cost pressupostat perquè a darrera hora, les circumstàncies ho imposaven, canviàrem la cartolina dura de la coberta per una altre més flexible). Cada revista que enviam necessita un segell de dotze pessetes. De subscriptors en tenim 310: això vol dir que recaptam 310 mil pts. a l'any. De subvencions en rebem unes dues-centes mil (Govern Balear, CIM, Ajuntament) i de vendes directes i de publicitat en treim un poc més de cent mil. Si sumam i restam comprovarem que la nostra tresoreria va més ajustada que la pensió d'un jubilat. I això

sense comptar el cost del temps que hi dedicam, ni la benzina del cotxe per anar i venir de Manacor, ni les telefonades, ni la cinta de la màquina d'escriure, ni moltes de les fotografies publicades... Senzillament donam publicitat a la comptabilitat de la revista perquè no ens agradaria que ens poguessin considerar uns barruts que volem xupar injustificadament recursos col·lectius. Segons el nostre parer, per ventura anam errats, la revista fa un servei cultural al poble de Campanet, tenim uns 600 lectors, i això és suficient per a fer-la mereixedora del suport de la Corporació. Semblava que també ho pensava així el PSOE ja que a les seves respostes publicades al número que dedicarem a les eleccions municipals afirmava que «l'Ajuntament ha d'estar obert i disposat a recolzar iniciatives de grups o col·lectius de campaneters» i «se'ls ha d'ajudar en base a programes i actuacions concretes». Ara ha resultat que «campanet» és una revista feta per bugerrons i l'edició de *Sa Peça* una activitat metafísica! Ja diuen que val més caure en gràcia que esser graciosos, i la nostra revista sembla que mai no ha estat sant de la devoció d'alguns dels dirigents del PSOE local. A l'anterior legislatura ja no volgueren que publicassin -gratuitament!- la secció «L'Ajuntament informa». Què hi farem! En qualsevol cas els volem recordar que s'accepten col·laboracions i sempre seran ben rebudes.

Per acabar voldríem demanar-los disculpes perquè al «Quadern» número 4 hi consta el suport de l'Ajuntament. L'explicació és que estava impresa, menys l'acabat de l'enquadernació i la portada. Pensau que si haguéssim hagut de substituir aquest full encara hauríem empitjorat més la nostra situació econòmica.

L'ARGUMENT DEL PP

El portaveu del Partit Popular va esser rotund a l'hora d'explicar les raons del vot negatiu del seu grup a la subvenció: «és una manera de pagar-li serveis prestats». Amb aquesta frase quedava clara una cosa: sobretot s'oposaven a la petició dels «Quaderns de Campanet» perquè l'autor de l'obra que s'hi publicava era l'amo en Pere Antoni Reinés. Per la sala de sessions s'hi va escampar una bafarada de rancor i de venjança. Val a dir que també va afegir-hi alguns comentaris sobre la qualitat de les obres, les quals, suposadament, no en tenien prou com per a justificar-ne la publicació. Desconeixíem la faceta de crític literari del cap de l'oposició municipal. Contràriament creïem que era capaç de valorar els mèrits d'unes obres escrites per un home de més de setanta anys, plenament arrelades en la gran tradició de la nostra cultura popular rural.

Tornen, però, als suposats «serveis prestats» per l'amo en Pere Antoni. Es cert que n'ha prestats de serveis? I en cas afirmatiu, a qui? La primera pregunta ha de ser contestada afirmativament sense vacil·lacions. Es ben veritat que n'ha prestats de serveis. I molts! Vegem-ho.

Va esser el primer president de l'Associació de la tercera edat: ell la va començar a fer caminar, durant cinc anys hi va dedicar temps i esforços i en dimitir la va deixar amb més de tres-cents socis i plena de vitalitat. Ha estat i és membre del Consell Parroquial i s'ha encarregat de tenir cura de l'oratori de Sant Miquel i del control de la passada de la bacina a les misses. Ha organitzat dues representacions teatrals que s'han inclòs al programa de festes i que, per tant, han servit per a omplir la setmana d'actes sense que a l'Ajuntament li costassin ni

ESTANC i PAPERERIA

CATALINA BARRERA

Llibres
i
Material
Escolar

una sola pesseta. Ha col·laborat a la revista «Campanet» publicant-hi cròniques dels actes de l'associació que presidia. Va esser un dels responsables de la resurrecció de les beneïdes de Sant Antoni. Ràdio Picornell també ha pogut comptar amb la seva col·laboració. Serveis prestats? Efectivament, i molts!

Prestats a qui, però? A la tercera edad, a l'església, a l'Ajuntament, a la nostra revista i a Ràdio Picornell. Això vol dir a una bona part de la gent del nostre poble. I també, lògicament, a votants del PP ja que es de suposar que n'hi deu haver entre tots aquests grups humans ja que s'han beneficiat de la tasca desinteressada feta per l'amo en Pere Antoni.

En la mesura que l'Ajuntament és la institució representativa dels campaneters, creim que hauria estat ben raonable que el consistori volgués aprofitar aquesta oportunitat per agrair-li a l'amo en Pere Antoni els seus esforços en benefici d'uns o d'altres sectors dels seus administrats. Fins i tot en el cas que no es volgués subvencionar l'edició d'uns «Quaderns», creim que l'Ajuntament tenia l'obligació moral de fer possible la publicació de **Sa Peça i L'amo de Son Grau** com a acte d'agraïment al seu autor, precisament pels seus serveis prestats als campaneters. El PP més aviat el va voler desautoritzar, i a més ho va fer amb ràbia i ressentiment. Tal volta valoren negativament tot el que ha anat fent aquests darrers anys? Convendria que es fessin mirar el mesurador.

Per ventura només consideren positius els serveis pres-

tats que afavoreixen el PP? ¿Es que consideren que l'amo en Pere Antoni tenia l'obligació de treballar per a ells i s'han sentit traïts quan han vist que havia tingut un esperit de col·laboració constructiva, sense sectarismes, capaç d'entendre's amb institucions i grups diversos per damunt les ideologies i sempre amb l'afany de fer avançar la cultura i la vida associativa del poble?

En ocasió de l'acte de presentació de **Sa Peça i L'amo de Son Grau i es pastor**, a una sala de cultura plena de gent, poguérem veure que com a mínim dos dels regidors del grup municipal del PP eren capaços de fer un gest de reconeixement, amb la seva presència, envers l'amo en Pere Antoni. Als qui feim la revista això ens va agradar perquè ens va permetre comprovar que la misèria moral no estava tan estesa com en un primer moment havíem pensat.

CLOENDA

Malgrat els entrebancs, la revista continuarà. Ben aviat ferem deu anys i cobrarem un nou impuls. Creim que encara hi ha molta feina a fer en els àmbits de la normalització lingüística, la reconstrucció de la memòria històrica del poble i la defensa de la identitat i el medi natural dels mallorquins. Encara que sabem que la nostra existència pot deixar d'agradar a alguns, res ni ningú interromprà el nostre diàleg amb els lectors. Sabem que ens volen i ens consideren una bona companyia.

VILANOVA — 1: PAPERERIA

VILANOVA — 2: LLIBRERIA

VILANOVA — 3

MOBLES OFICINA

50 28 80 - 50 55 32 - 50 42 29

INCA

CAIXA DE PENSIONS

"laCaixa"

yogur natural
GARANTIA NESTLÉ

EL IOGUR DELS ESPORTISTES

ENTREVISTA

GUILLEM MORA PONS

per Jaume Morell

En Guillem Mora Pons, 27 anys, tuaro, és l'actual coordinador de Ràdio Picornell. Llicenciat amb Història de l'art, treballa de professor a l'Institut d'Inca.

S'inicia al món de la ràdio a Ràdio Jove del Govern Balear, on era el responsable de l'àrea cultural i col·laborava als informatius. Durant el servei militar col·laborà a la SER de Menorca també a programes culturals. Està cursant ara, el Master de Periodisme i Comunicació a la UIB-UAB.

Va començar a col·laborar a Ràdio Picornell el Novembre de 1990. Posteriorment, se redactaren uns estatuts i es varen fer eleccions, a les quals va ésser elegit coordinador.

-Guillem, com comença Ràdio Picornell?

-Ràdio Picornell és una activitat del BEC i com a iniciativa d'aquest grup comença a funcionar el maig del 89. Comença amb una precarietat de medis i de gent bastant notable.

-Amb quants de col·laboradors compta ara la ràdio?

-Ara som una vintena de persones que hi col·laboram habitualment.

-Com vos organitzau?

-Feim una reunió cada mes i elaboram una graella de programació a partir de les propostes de la gent, i també comptant amb les possibilitats horàries d'aquesta gent. La meua filosofia és que cada programa funcioni de la manera més autònoma possible. Quan no emetem nosaltres, a la nostra freqüència surt a antena RAC 105, una emissora que també emet en la nostra llengua. Quan nosaltres tenim programació, també emetem cada hora els informatius de Catalunya Ràdio.

-Quin tipus de programes feis?

-Feim musicals, informatius locals, programes d'ecologia, infantils... Els musicals copen un 65% de la nostra programació, com a qualsevol emissora. A vegades, també el problema és que no hi ha suficient informació local.

-L'horari que teniu, pensau que és suficient?

-Jo crec que sí, tant per a les necessitats informatives del poble com per a nosaltres com a servei informatiu.

-Teniu dades de la vostra audiència?

-No en tenim estudis. És una cosa realment difícil. Les grans cadenes i tot tenen dificultats per saber-ho. Ho sabem pel boca a boca. La gent sap que existim i ens té en compte.

-Quins són els programes que tenen més èxit?

-Abans de les eleccions, hi hagué programes que tengueren molta d'audiència, com les tertúlies i les entrevistes als candidats polítics. Cada programa té, de totes maneres, un sector d'audiència: política, música determinada, etc. No hem tengut cap «boom» però anam entrant.

-N'estau satisfets?

-Sí i no. Satisfets del que hem fet fins aquí, però encara ens queda molt per fer. Les eleccions varen ser una prova de foc i crec que la superarem. Era una informació amb molt d'interès per al poble i per a nosaltres i ningú més ho podia fer, almanco amb el relleu que li donarem. Hem tengut la sort que la situació política a Campanet, en aquesta legislatura, sigui més viva a causa del resultat electoral, la qual cosa genera molta i atractiva informació. Un dels orgulls més grossos que té Ràdio Picornell és que quan es va rompre el pacte, la gent ens va sinto-

nitzar de seguida esperant informació sobre aquest tema.

-Quines aspiracions té Ràdio Picornell?

-Arribar al màxim de gent possible. Aquests darrers mesos hem aconseguit un elevat nivell d'equipament tècnic, però encara ens falten els mitjans per arribar a les zones de Campanet on el nostre senyal encara no arriba amb qualitat. Per altra banda, volem mantenir i millorar la programació tractant nous temes, fent programes específics, etc. I aconseguir que hi hagi més gent que faci ràdio. És un món màgic, desconegut per la gent. I nosaltres estam oberts a tothom que hi vulgui venir. Basta que s'acostin als nostres estudis o als responsables.

-Ja teniu sintonia...

-Tenim una sintonia d'en Mariano Sánchez. És una prova més que hem aconseguit estar on estam gràcies a les aportacions anònimes de molta gent.

-Quins objectius es planteja la vostra ràdio?

-Que realment la ràdio es quedi com un servei informatiu del nostre poble i que s'institucionalitzi.

-Teniu contactes amb altres ràdios locals?

-No a nivell oficial. Ara bé, coneixem gent d'altres ràdios. Convé remarcar que la ràdio local és un fenomen que s'ha entès per molts de pobles i crec que seria convenient, fins i tot, la formació d'una federació, com teniu les revistes locals amb l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca.

-Quina relació teniu amb les institucions i entitats del poble: església, ajuntament, etc?

-A nivell general, una relació molt bona i estam oberts a totes les seves col·laboracions. Ens hem oferit sempre a servei com a mitjans de divulgació de les seves activitats. Amb l'Ajuntament, tant a nivell institucional com a nivell polític amb els partits que el formen, tenim una relació bastant positiva. Convé dir que la nostra aspiració màxima és la neutralitat i la veracitat informativa.

-Hi voldries afegir res més?

-M'heu entrevistat a mi però no som més que el portaveu del grup de gent que fa Ràdio Picornell.

JAUME PONS CLADERA

Amb el temps i sense quasi adonar-nos, les barberies han anat desapareixent del nostre entorn. Hi hagué un temps que l'amo de la taverna compartia l'ofici de barber, com passava al carrer de Petxino, a ca l'amo en Xesc «Cullerer». Altres just foren barberies: Ca l'amo en Celis, a Son Massanet, Can Barrera al carrer de Llorenç Riber, Can Tut al carrer de Sant Miquel, Can Ramon Comte i Can Rafel Muntaner a la plaça Major...

Fa poc, el passat mes de juny, es va inaugurar una nova perruqueria a Campanet. Ha estat una empenta perquè aquesta tradició no s'acabi d'esvaïr al nostre poble. Ens ha sorprès l'edat del jove perruquer, en Jaume Cladera, que amb els seus 18 anys s'ha obert un camí propi al món del treball.

-Jaume, com decidires estudiar de perruquer?

Jo estudiava a Inca, a l'escola industrial. Mon pare veia que no m'agradava i va ser una idea seva que jo estudiàs perruqueria. Però no m'acabava d'agradar, no ho trobava per jo, fins que un dia ho vaig provar i vaig veure que me podia anar bé. Mon pare no volia que fes com ell, que tota la vida ha fet de picapedrer.

-On vares estudiar?

-Vaig anar a l'Acadèmia «Gines y Lina», que és de les més conegudes. Hi han estudiat altres campaneters, també. Són dos cursos de mig any cada un i si els aproves ja et donen els títols. El curs consisteix en una part de pràctica, una de dibuix i una altra de tecnologia. Després vaig fer un any més de perfeccionament. Quan vaig començar ja feia comptes d'obrir una perruqueria i vàrem començar l'obra a ca nostra.

-No et ve de vocació això de ser perruquer?

-No, mai havia agafat unes tisores i tampoc tenia in-

fluències de cap familiar que fos perruquer.

-Que és el que t'agrada fer més a uns cabells?

-La meua especialitat és tallar els cabells als homes, però faig de tot: marcats, permanents, tints....

-Quina diferència hi ha entre un barber i un perruquer?

-Fan un tall diferent, però a l'escola ens ensenyaven a posar tubs, permanents, tints....a pentinar tant dones com homes. Més que res, és un canvi de nom perquè avui en dia un perruquer també arregla barbes. Durant l'any de perfeccionament vaig anar a una perruqueria d'Inca i hi vaig aprendre a arreglar i afaitar barbes, però només mirant, no m'hó deixaven fer. Per això practicava amb mon pare.

-Quina clientela tens?

-Ara per ara, tenc més homes que dones, sobretot joves. Però cada setmana ve gent nova.

-Són molt especials els clients a l'hora de pentinar-se?

-Hi ha de tot. Els homes de més edat et diuen «així com et vagi bé», però els joves ja vénen amb una idea fixa. Els homes ja són tan presumits com les dones.

-A la perruqueria es xerra un poc de tot. Xerra'ns tu un poc de cinema, música, política...

-Darrerament he anat un parell de vegades al cine. La darrera pel·lícula que record és «Robin Hood». De música m'agrada tot. A la perruqueria tenc un equip i sempre n'escolt. M'agrada el rock català. I de política pas completament.

Només ens queda desitjar sort a en Jaume per tirar endavant aquest negoci que tot just acaba de començar.

Maria Antònia Juan
Francisca Bisquerra

ESGLÉSIA

UN NOU CURS

per Antoni G. Gómez

Un nou curs que comença, fa que ens adonem que el temps corr, que la història fa el seu camí, que el món gira i no per fer cercles concèntrics sinó per créixer en espiral. Pot semblar que passa pel mateix lloc, però no és així. Sempre més lluny del punt de partida, afegeix gruix d'humanitat, de vida, d'alegries i de patiments també, però fecund, perquè s'acosta i ens acosta al Regne de Déu, a aquell punt definitiu en que l'Amor serà tot en tots.

Un nou curs es una plana en blanc de la història que demana, que reclama, que exigeix ésser omplerta, conscient o inconscientment, amb encerts o amb errors, anant envant o enrera, però ha d'ésser escrita amb la tinta de la nostra pròpia vida.

Es per això que en el començament d'aquest curs vull oferir-vos dos dels consells que el Sr. Bisbe ens recordava com a bones eines per convertir aquest nou curs en un temps de gràcia i salvació.

1. COMENÇAR DESDE LA FE

Solament desde la nostra fe en Jesucrist -Fill de Déu, germà i amic nostre, Cap i únic punt de referència de l'Església, model de vida i Senyor de la història i de la natura- podem plantejar-nos correctament el nostre viure cristià i això fent-ho a un doble nivell:

a) Entrant dins nosaltres mateixos per trobar-nos amb Ell, revisant la nostra fe i demanant al Salvador que l'augmenti.

b) Celebrant aquesta fe comunitàriament a l'Eucaristia lloc privilegiat de trobada amb Déu i amb els germans.

ASSUMIR COMPROMISOS PERSONALS CONCRETES

Cada un de nosaltres hem de meditar, mesurar i veure quins objectius ens podem fixar, grans o petits, d'acord amb les nostres possibilitats, que facin possible el nostre creixement personal, familiar i comunitari, començant a

assumir-los i realitzar-los desde avui mateix.

Per acabar deixau-me dir que tot això es pot aconseguir si som capaços:

a) De tenir un cor obert i escoltadís, sensible al clam i a les necessitats dels homes, sobretot del dèbils, dels petits, dels menyspreats, dels més necessitats.

b) Éssent persones dialogants, que no es creuen poseïdors de la veritat, que saben que tots en tenim un bocí i que tots plegats podem tenir més força i més veritat, apropant-nos més així a l'únic que es el CAMÍ LA VERITAT I LA VIDA.

c) Jugant net, es a dir parlant clar en tot moment, parlar clar que es sobretot respecte i afecta l'altre com si fos de vidre i es pogués trancar. Jugar net és no xerrar darrera, es no crear falsos testimonis, es oblidar allò que «diuen, han dit etc», es una recerca constant del bé comú.

Vos desig com a rector i sobretot com amic un bon curs, que pugui afegir gruix de vida i de fe a les nostres famílies, a la nostre comunitat cristiana i al nostre poble de Campanet.

Antoni G. Gómez

Lluís Bennàsar Sampol

TAPISSERIA

Placeta Rector Tamorer, 1
(devora l'església)
Tel. 51 65 10
CAMPANET (Mallorca)

PLA "Sa BANCA"

BANCA MARCH

DE JUBILACIÓ

T'esperam

EN PERE PONS «MOSCO», PRESIDENT DE L'APA

per **Damià Pons**

Fa tot just un mes i mit que ha començat el curs escolar i hem cregut que era un bon moment per a conèixer quina era la situació del Col·legi Públic Llorenç Riber des de la perspectiva dels pares. Per això hem entrevistat l'actual president de l'APA, en Pere Pons Reinés «Mosco». Té trenta-vuit anys, és casat i pare de dos fills, treballa a GESA i des de fa set cursos és membre de la directiva de l'APA. Com a president, aquest és el seu segon curs.

-Quants de socis sou?

-Uns cent-vint.

-Quin quota paguen?

-Quatre mil pessetes cada curs. Les famílies amb més d'un fill també només paguen una quota. Es paga un cop a l'any.

-Els socis són molt participatius?

-Enguany a l'assemblea general vàrem esser una cinquantena. S'elegiren tres membres nous per a cobrir les vacants que hi havia a la Junta. Hi hagué poques intervencions.

-Quines activitats organitzau i amb quin pressupost?

-Ajudam a les necessitats de l'escola. Pagam el professor de música, quasi se'n duu la meitat del pressupost, l'any passat donàrem cent mil pessetes per a comprar una fotocopiadora, pagàrem una xocolatada per a Nadal, i també pagàrem el transport escolar per anar a colònies, unes cent quaranta mil pessetes. Col·laboram tot quant podem.

-Com considerau que funciona el col·legi públic?

-Crec que funciona bé. Tenim professor de suport i psicòloga. Som una escola pionera en fer l'ensenyament en la nostra llengua.

-Teniu algunes mancances?

-Tenim ben cobert el material esportiu, tenim un aparell de TV i de vídeo, una fotocopiadora nova i una de vella... Pot ser estaria bé instal·lar al pati alguns aparells o jocs per als nins de preescolar. I també hauríem d'ampliar la quantitat de material pedagògic que tenen. El professor de música ens ha fet la proposta de comprar un piano i ara estam discutint que decidim.

-Hi ha una bona entesa entre pares i mestres?

-De part de l'APA he de dir que ens entenem bé. Si hi ha problemes en parlam i si necessiten res ho demanen i noltros feim les suggerències que consideram hem de fer. Igualment ells ens en fan a noltros.

-Quines subvencions rebeu i amb quin pressupost treballau?

-Tenim l'ingrés de les quotes dels socis i l'ajuda de l'Ajuntament. L'any passat va donar tres-centes mil pessetes. Recentment li hem adreçat una carta en la que li assenyalam les prioritats per al curs actual. Estam pendents de conèixer la subvenció d'enguany.

-Com són les relacions amb l'Ajuntament?

-Bones. Ara els hem fet la petició de canviar la situació de l'obertura de les barreres per entrar al recinte escolar.

Creim que s'haurien de col·locar en línia recta al carrer. Així s'evitarà que molts d'alumnes, com passa ara, botassin per damunt la barrera. També els hem demanat que posin un water adequat per als nins de preescolar i un altre bevedor al pati.

-Et duu molta feina el càrrec?

-En duu una mica, no passa, però. Una vegada per mes es reuneix la Junta, en cas que no hi hagi res d'extraordinari. Més que res és estar a l'aguait per si surt qualque possibilitat de demanar subvencions. Normalment feim la feina en equip.

-Quins són els membres de la Junta?

-Na Maria Pons Fiol (vice-presidenta), na Catalina Capó (tresorera), n'Elvira Ascaso (secretària) i com a vocals en Joan Mairata, na Isabel Gual, na Catalina Ribes, na Francisca Palou, na Margalida Pons, na Maria Martorell, n'Antonia Reinés, na Joana Maria, en Miquel Gelabert i en Nicolau Martorell. Els tres darrers són els que han entrat enguany.

-Voldries dir qualque cosa més?

-Demanaria als pares que si hi ha vacants a la Junta s'hi apuntin. Tothom està capacitat per a fer feina en equip. I tots hem de contribuir al bon funcionament del Col·legi Públic. Si hi ha qualque pare que tengui un problema o un suggeriment a fer, li agrairíem que ens ho digués i li assegurem que el tendrem en compte. L'APA no som els catorze membres que he anomenat abans sinó tots els pares.

RADIO PICORNELL, AL MICROFON

-Seguiment informatiu Crisi de govern

R. Picornell va seguir al dia els esdeveniments sobre la crisi i la posterior ruptura de la coalició del govern de Campanet. Un dia després de fer-se pública la ruptura del pacte socialista, els tres caps de llista foren convidats als nostres estudis. Així, dia 25 de setembre, l'ex Tte. de batle Joan Amengual i el president del Partit Popular Jaume Pol varen venir a la nostra emissora per explicar els seus punts de vista sobre el fet. El batle, Francesc Aguiló, no va compareixer i fins dies més tard no varen arribar les disculpes des de la batlia, el fet és que el batle es va despistar.

Reportatge a TV - Inca

Divendres dia 4 d'octubre la televisió comarcal d'Inca va oferir un reportatge sobre la ràdio local de Campanet. A més de mostrar com es feia un programa de ràdio, hi va haver una entrevista al coordinador de l'emissora, en Guillem Mora.

-Programació d'hivern

I amb l'arribada de la tardor ha arribat la programació d'hivern. Poques novetats en quant a la que us varem oferir a l'estiu. En tot cas, però els dissabte tornen amb nosaltres programes tan coneguts com la Tetulia, on vos acompanyen en Guillem Mora, en Miquel Vives i n'Antònia Bennassar, entre altres; també torna l'agenda del cap de setmana.

Nous programes que s'han incorporat aquest hivern són:

Musical cap de setmana, amb en Benet Palou i Joan Martorell; Escudella Fresca, un programa de cuina realitzat per na Judith Bonnin i na Mª José Camunyes i La vida es viu amb en Pere Morell.

La majoria de programes han canviat d'horari, però no de duració. Amb l'estiu va acabar el programa de l'amo en Pere Antoni Reines, Relats Breus.

Durant la resta en que no hi ha programació pròpia, es connecta amb RAC 105.

Breus

En preparació: un festival de play back infantil, allà pel Nadal.

Esperant: subvencions. D'on? només Déu lo sap.

La ràdio ja té sintonia, amb música i veu pròpies, l'autor: en Mario Sánchez.

La programació setmanal de Ràdio Picornell surt publicada al Diari de Mallorca, a la Revista Campanet i al Correu Verd.

Un petit escrit sobre Ràdio Picornell ha sortit publicat al llibre Pàginas Verdes, que edita la famosa revista «Integral».

-Personal, contractació.

Luis del Olmo i Encarna Sanchez, entre altres, no han acceptat les condicions del contracte de feina amb Ràdio Picornell. El sou mensual superava el milió de ptes., tot i així, no han acceptat!!

EL BEC INFORMA

ACTIVITATS VERDES

-Nombrament representant Consell Ràdio Local

Tot just celebrades les eleccions al Consell Directiu de Ràdio Picornell, el BEC va cesar al seu delegat a dit òrgan i en va nomenar un de nou. Aquest representant fou elegit pels propers 2 anys.

-Contenidors verds i grocs

Dins de la campanya de recollida de piles, a Búger i a Campanet, ja s'han repartit els contenidors grocs de recollida a les escoles, coincidint amb l'inici dels curs escolar. Els contenidors de recollida de les tendes són verds i els de les escoles són de color groc.

-Butlletí del grup

En quan al nostre butlletí, Correu Verd, tota la gent que vulgui obtenir els 18 números atrassats ho pot fer rellenant el full que trobarà en el número 19 o bé es pot dirigir a algú del BEC. També els pot sol·licitar a l'Estanc o a Es Triquet. El darrer número, el 19, dedicat a la ruptura del govern municipal, va tenir molt d'èxit, ja que es va superar en molt la venda d'edicions anteriors.

-IV Aniversari

Dia primer de novembre es va complir el IV aniversari de la creació del Bloc Ecologista de Campanet. El grup va neixer al 1987, arran del conflicte de Cabrera.

-Recollida de mobles vells i electrodomèstics.

A principis de setembre, els camions de Deixalles varen venir a Campanet a recollir mobles vells i electrodomèstics pels seus tallers. La recollida fou organitzada per la Campanya de Reciclatge de Campanet, constituïda pel BEC, Deixalles i l'A-

juntament. Aquest darrer va publicar un ban amb motiu de la recollida.

-Recollida de paper

Com cada dos mesos s'ha seguit recollint el paper, el vidre i la roba al nostre municipi, organitzat per la Campanya de Reciclatge, ha estat tot un èxit. La propera recollida, prevista per dia 28 de desembre, es podria adelantar si s'arriba a un acord per a recollir el material cada mes. A la missa de dia 19, el rector va anunciar la recollida, la qual cosa és molt d'agrair.

-Altres notícies

Deixalles i el BEC varen entregar a l'Ajuntament de Campanet un pressupost per a la utilització de paper reciclat en totes les tasques burocràtiques dels nostre consistori.

L'ajuntament de Campanet s'han fet subscriptor del Correu Verd, després de 4 anys de vida!. La petició fou feta pels representants del BEC a la Tte. de Batle.

Possiblement d'aquí a un temps, esperem que no molt llarg, es podrien col·locar als nostres carrers els contenidors per a la recollida de vidre, com els que ara hi ha a Ciutat. Altres pobles de la comarca podrien seguir l'exemple.

-Acaba Ona Verda

El programa que el Bec tenia a Ràdio Picornell ha arribat al seu fi. Ona Verda va començar a emetre-se al març del 90, tot just quan la ràdio va neixer. Durant nou mesos va formar part de la programació d'U per Deu, després es va incorporar al magazine dels dissabtes i en aquests dos darrers mesos estava inclòs dins l'espai Aigua Fresca. Possiblement d'aquí a uns mesos podria començar un altre programa ecologista a la ràdio local de Campanet.

ESPORTS

EL FUTBOL

Campanet compte, per primera vegada; amb sis equips de futbol distribuïts per les diferents categories del futbol Balear.

Enguany, s'han millorat les instal·lacions —6 torres de llum amb dos focus cada una així com porteries noves; tant de futbol set com futbol normal— i la directiva presidida per en Pep Mulet —Reto— juntament amb un vintena de directius, vol que tots els joves de Campanet, començant des de els vuit anys fins els ja veterans, puguin fer esport i si és, com en aquest cas, jugant a futbol, molt millor.

La relació d'equips és la següent:

-Benjamins: jugadors de 8 a 9 anys. El seu entrenador és en Jaume Capellà —Sedes—. La plantilla la formen 15 jugadors. Es juga dins la modalitat del futbol set amb tan sols 7 jugadors sis de camp i el porter a un terreny de joc bastant reduït. Fins ara han jugat 3 partits amb el resultat d'un perdut i dos guanyats (0-3, 9-1).

-Alevins: jugadors de 10 a 11 anys. El seu entrenador és en Jaume Rayó. La plantilla té uns 20 jugadors. Han jugat 3 partits i tot han estat victòries (15-0, 1-2, 1-6) cosa que els ha col·locat lidere de la seva categoria.

-Infantils: jugadors de 12 a 13 anys. El seu entrenador és en Pere Pons —Mosco— Compte amb 19 jugadors. Han jugat un partit i l'han guanyat per 0 a 4.

-Cadetes i Juvenils: Aquí estan mesclades dues categories. Els jugadors tenen de 14 a 18 anys. El seu entrenador és en Rafel Reinés —Ruquet—. Fins ara han jugat 3 partits i n'han guanyat un.

-3ª Regional: primera plantilla del futbol campaneter. El seu entrenador és en Joan Amengual. Compte amb 24 jugadors. Han jugat 6 partits i no n'han perdut cap cosa que els ha classificats a la tercera posició de la categoria.

-Veterans: la lliga d'aquesta categoria encara no ha començat. Se jugarà com a futbol set amb només 6 jugadors i el porter. El terreny de joc serà el mateix que els benjamins.

EL BÀSQUET

Una història encara breu

Es va fundar l'any 1986. La primera temporada hi va haver un equip juvenil i l'entrenador va esser en Tomeu Mas. La següent, la 87-88, n'hi hagué un de junior (jugadors de 18 i 19 anys).

La temporada 88-89 el Club de Bàsquet va comptar amb tres equips:

-El Senior, entrenat per Xisco Cabrerizo, que va jugar a la categoria provincial, fent una magnífica campanya: es classificaren en quarta posició, quedant a un lloc per a l'ascens;

-El juvenil masculí;

-El cadet femení.

La temporada 89-90 els seniors continuaren a la matei-

xa categoria, malgrat jugar sense entrenador. També continuaren l'equip juvenil masculí i el cadet femení.

El 90-91 va esser en Roger «es català» l'entrenador dels seniors. L'equip juvenil no es va formar.

La pròxima temporada els seniors han de jugar a la tercera divisió del bàsquet balear.

Quan al bàsquet femení, han jugat tres temporades, dues en la categoria de cadets i una en la juvenil. La seva millor temporada va esser la segona. Han tingut d'entrenadors en Tomeu Pons «foguer», en Rafel Pons Reus «Muleta», en Gabriel Oliver Bennàsser «Cuart» i, actualment, en Biel Martorell «Cassolí».

El Club de Bàsquet

-President: Jaume Socies Bennàsser «Socies»

-Coordinador: Sanjeev Barwaj Capó

Recursos econòmics: quotes dels socis, publicitat estàtica, subvencions de l'Ajuntament de Campanet i del Consell Insular de Mallorca, loteria de Nadal...

Seniors (3ª Divisió Balear):

-Entrenador: Roger «es català»

-Delegat d'equip: Sanjeev Barwaj Capó

Jugadors

Joan Socies «de Tot gust», 1'72, 23 anys, base.

Pep Bernat «Tuta», 1'80, 23 anys, base.

Rafel Pons Mairata «Budella», 1'82, 18 anys, escolta.

Tomeu Mairata Pons «Pansa», 1'80, 19 anys, escolta.

Biel Oliver Bennàsser «Cuart», 1'81, 25 anys, aler.

Jaume Socies «Socies», 1'84, 23 anys, aler.

Rafel Pons Reus «Muleta», 1'83, 22 anys, ala-pivot.

Tomeu Pons «Foguer», 1'80, 22 anys, pivot.

Joan Moranta «De s'estany», 1'86, 18 anys, pivot.

Pere «es bugerró», 1'89, 20 anys, pivot.

Biel Martorell Bennàsser «Cassolí», 1'87, 20 anys, pivot.

Equip juvenil femení

-Entrenador: Bil Martorell Bennàsser «Cassolí».

-Delegat d'equip: Tomeu Pons «Foguer».

Jugadores

Bel Maria Reus Bennàsser, 1'60, 16 anys, base.

Catalina Roselló Alzina «Roca», 1'66, 16 anys, base.

Maria Capellà Soler «de ca na Montse», 1'65, 16 anys, escolta.

Antònia Maria Amengual Capó, 1'65, 17 anys, escolta.

Maria de LLuc Amengual Capó, 1'65, 16 anys, aler.

Antònia Domingo Reinés «Corritja», 1'66, 17 anys, aler.

Catalina Alemany Gelabert «de s'estany», 1'62, 17 anys, aler.

Francisca Reinés Palou «Ruqueta», 1'67, 15 anys, aler.

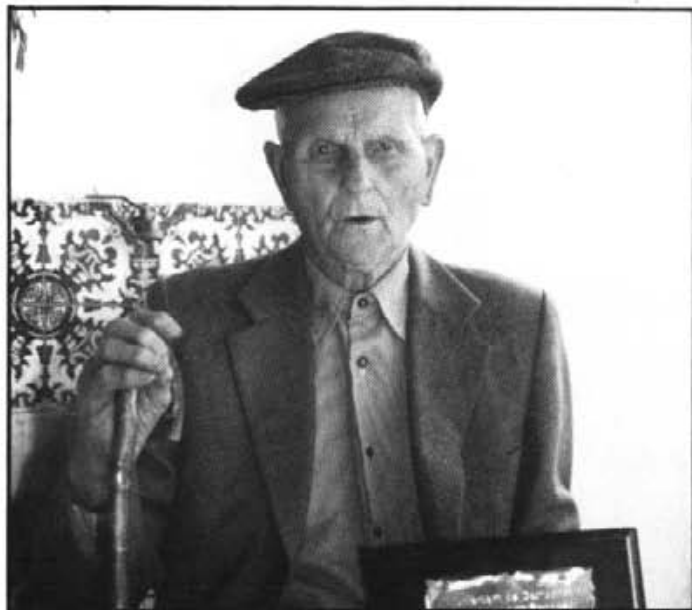
Jerònia Beltran Gual «de ca sa rossa», 1'71, 17 anys, pivot.

Pedrona Gual Rigo «D'alborallet», 1'78, 17 anys, pivot.

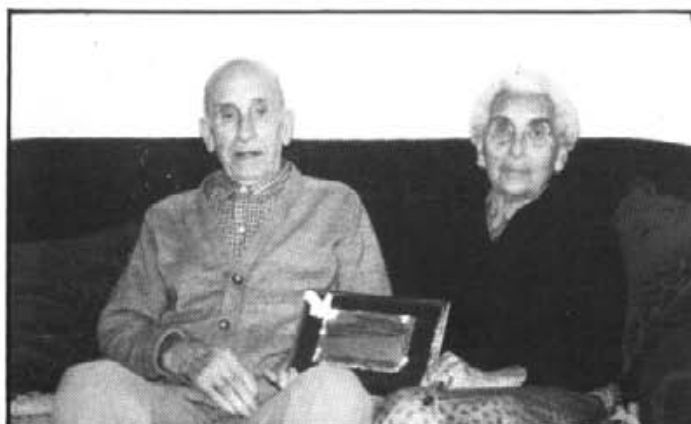
Maria Magdalena Pons Tugores «de cas carter», 1'75, 17 anys, pivot.

HOMENATGE A LA VELLESA

Com cada any, organitzat per la Caixa i l'ajuntament, va tenir lloc l'acte d'homenatge a la vellesa. Enguany, es va comptar amb la presència del bisbe de Mallorca, que va oficiar la missa solemne de Sant Miquel. Posteriorment, s'entregaren els obsequis als homenatjats i va actuar la Coral Sant Miquel. A la sortida de l'Església, també la Unió Musical va interpretar diverses peces musicals en honor dels homenatjats. L'horabaixa acabà al Centre de la Tercera Edat amb un refresc.

Antoni Bisquerra Bennàsser. 91 anys.

Llorenç Marroig Bennàsser. 85 anys.
Magdalena Mairata Mascaró. 84 anys

Joana Aina Llobera Martorell. 91 anys.

AGENDA DE LA VILA

NAIXEMENTS

-Jaume Pol Cabanellas, fill de Jaume «Coves» i de Francisca «de s'Estany» (3-setembre-1991).

-Aina-Maria Amengual Capó, filla de Joan «Serenó» i Magdalena «Bolletina» (4-octubre-1991).

-Arnau Pons Reus, fill de Margalida «Mir» i Arnau «Guixa» (21-octubre-1991).

MATRIMONIS

-Jaume Morell Pons «Banyeta» amb Eliana-Maria-Patricia Cheng Choy (31-agost-1991).

DEFUNCIONS

-James-Kirkwood Dumlop, de 65 anys (8-agost-1991).

-Joan Pons Amengual (13-setembre-1991).

-Carmen Abril, de 43 anys (19-setembre-1991).

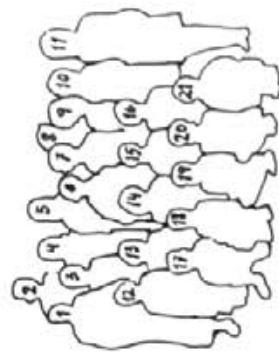
-Jaume Rebassa Pons, de 76 anys (18-octubre-1991).

-Luis-Miguel García Barranco, de 64 anys (21-octubre-1991).

Fotografia prestada per Magdalena Morell «Meis». Feta el 23 de Juny de 1.962, per Pere Mascaró (de la Salut).

Curs 61-62 Escola Nacional Mixta

1.Sa madona de s'Hostal, 2.Donya Catalina Tortella (la mestra), 3.Aina «Salina», 4.Magdalena «de s'Hostal», 5.Antònia «Cotorra», 6.Catalina «Cabanelles», 7.Catalina «de s'Hostal», 8.Rosa «Pepe», 9.Francesca «Cuera», 10.Maria «Jaumeta», 11.Marina «Costixera», 12.Catalina «Eixut», 13.Pedrona «de sa Pobla», 14.Maria «Rodera», 15.Margalida «Porreta», 16.Maria «Rosseta», 17.Antònia «Joliana», 18.Feliciana Sánchez, 19.Maria de Lluç «de Cas Metzge», 20.Maria «Marieta», 21.Margalida «Serola».